

Kollokvierne med Den europæiske parlamentariske Forsamlings politiske kommission og Ministerrådets formands meddelelse til Den parlamentariske Forsamling har udtrykt udenrigsministrenes ønske om at bidrage til at sikre opbygningen af den politiske union en demokratisk karakter.

Deklarationen fra stats- eller regeringschefernes konference den 19.-21. oktober 1972 udtrykker blandt andet overbevisningen om, at Europa må være i stand til at lade sin stemme høre i verdensanliggender og at hævde sine egne synspunkter i internationale spørgsmål.

Det forekommer nødvendigt for Europa at indtage sin stilling i internationale anliggender som en distinkt enhed, specielt under hensyn til de internationale forhandlinger, som vil have en afgørende indflydelse på den internationale balance og på Det europæiske Fællesskabs fremtid.

Under disse forhold synes det uomgængeligt, at samarbejdet mellem de Ni på det udenrigspolitiske område i overensstemmelse med ånden i Paris-konferencens vedtagelser sætter Europa i stand til at yde sit eget bidrag til en international balance. Europa har viljen til at gøre dette på en måde, der svarer til dets kald som forkæmper for åbenhed, fremskridt, fred og samarbejde i trofasthed mod sine traditionelle venskaber og medlemslandenes alliancer såvel som til fordel for de nabovenlige forbindelser, der bør findes mellem alle europæiske lande, i øst som i vest, og som svar på de forventninger, der næres af udviklingslandene.

De resultater, der er opnået gennem den politiske konsultation siden dens indstiftelse, og som der er henvist til i de foregående afsnit, er beskrevet i et bilag til nærværende rapport.

II. del

I medfør af det opdrag, som udenrigsministrene fik i § 14 i deklARATIONEN fra topmødet i Paris, og under hensyn til det mål, som stats- eller regeringscheferne har sat sig, nemlig inden dette tiårs udløb at omdanne de samlede indbyrdes forbindelser, som består mellem Det europæiske Fællesskabs medlemmer, til en europæisk union, foreslår udenrigsministrene stats- eller regeringscheferne at godkende følgende foranstaltninger:

1. *Ministermøderne*

Fremtidig skal udenrigsministrene mødes fire gange om året. Endvidere kan de, hver gang de mellem disse møder anser det for nødvendigt at konsultere hinanden om bestemte emner, træde sammen i dette øjemed, når de mødes i anden anledning.

2. *De europæiske Fællesskabers medlemsstaters politiske komité*

Cheferne for de politiske afdelinger i Fællesskabets medlemsstater mødes i De europæiske Fællesskabers medlemsstaters politiske komité med henblik på at forberede ministermøderne og at udføre de opgaver, som pålægges dem af ministrene. I dette øjemed vil komitéens møderytme blive bestemt af, hvad arbejdets intensivering kræver.

3. *Korrespondentgruppen*

Der er oprettet en gruppe, kaldet korrespondentgruppen, sammensat af de europæiske kontaktmænd i udenrigsministerierne. Denne gruppe har til opgave at følge iværksættelsen af det politiske samarbejde og at studere problemer af organisatorisk og almindelig karakter. Derudover forbereder gruppen for visse spørgsmåls vedkommende møderne i den politiske komité på grundlag af direktiver fra denne.

4. *Arbejdsgrupper*

a) Med henblik på at uddybe konsultationen vedrørende specielle spørgsmål oprettes der arbejdsgrupper bestående af de embedsmænd fra udenrigsministerierne, som er ansvarlige for det emne, der skal undersøges. Disse grupper ophører med at mødes, så snart de har udført den opgave, som er blevet dem betroet. Som en undtagelse, og især med det formål at sikre kontinuiteten i arbejdet, såfremt dette kan afsluttes i en nær fremtid, vil det kunne pålægges den til enhver tid værende formand for en arbejdsgruppe at fortsætte i denne egenskab udover den normale funktionstid.

b) Den til enhver tid værende formand kan i øvrigt forespørge den politiske komité om det hensigtsmæssige i at sammenkalde lederne af de vigtigste sektioner i udenrigsministerierne, som ikke er trådt sammen i det forudgående halvår, med henblik på at beva-